

Dræbye (RV):

Hr. Tinning har jo en levende fantasi, i hvert fald når han skal beskrive det radikale venstres politik. Jeg kan stort set ikke vedkende mig noget af den beskrivelse af vores synspunkter, som hr. Tinning gav her for et øjeblik siden, og jeg vil understrege det med et enkelt eksempel, som meget godt illustrerer, hvordan hr. Tinning argumenterer.

Jeg tror nok, det er et ordret citat, når jeg nu siger, at hr. Tinning om fritidshjemstaksterne siger, at de »bang – sådan!« forøges med 40 pct. Jeg må fortolke ordene »bang – sådan!« således, at det er fra 1. januar 1983 eller i hvert fald umiddelbart derefter. Hele billedsproget i hr. Tinnings argumentation går ud på, at det er noget, der sker i morgen, »bang – sådan!«. Hvad er realiteten? Den er, at fritidshjemstaksterne stiger med 10 pct. pr. 1. januar 1983 og med 10 pct. pr. 1. januar 1984. Det kan i hvert fald ikke, selv med megen tålmodighed over for sprogbrogen, blive til, at der sker en »bang – sådan!«-forøgelse af fritidshjemstaksterne med 40 pct.

Jeg skal gøre en enkelt yderligere bemærkning til hr. Tinning, som harcelerede over det radikale venstres forhold til børnefamilierne. Det meste af den besparelseslovgivning, folketinget gennemfører, rammer jo generelt alle familier, og det er for så vidt ligesådan med ændringerne af bistanndslovens kontanthjælpsbestemmelser: det rammer enlige, det rammer børnefamilier, det rammer alle. Det radikale venstre har i modsætning til, hvad hr. Tinning sagde for et øjeblik siden, vedkendt sig, at der skal besparelser til, og også vedkendt sig, at forsvarlige besparelser på socialområdet er nødvendige; ellers stemte vi ikke for den lovgivning, som gennemføres bl.a. med henblik på at give besparelser. Det, vi har understreget, er, at vi har sat en grænse for, hvor ensidigt og klart man skal ramme børnefamilierne, og det er netop det lovforslag, vi behandler her, et udtryk for. Vi har sikret, at den meget store ændring af børnefamiliernes økonomiske vilkår, som var udtrykt i regeringens forslag om et forbud mod kommunale tilskud til nedsættelse af daginstitutionstaksterne, er forsvundet. Det er en besparelse, som socialministeren opgjorde til 176 mill. kr., og som er – hvis jeg nu skal citere hr. Tinning – »bang – sådan!« væk med vedtagelsen af dette lovforslag.

Jeg skal til hr. Agerschou sige, at jeg har understreget én gang, at vi vurderer begrebet forsvarlige besparelser på alle områder, også på det sociale område, og at det er helt utænkeligt – selv om jeg måske ikke behøvede at svare på hr. Agerschous vitser – at det radikale venstre kan gå ind for en fast ydelse i lighed med sultecirkulærets. Jeg skal understrege over for hr. Agerschou, at der ikke er tale om overgang til en fast ydelse. Der er tale om et beløbsloft, der for familier med store nødvendige boligudgifter kan forøges med et tillæg for netop denne boligudgift.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg skal takke hr. Dræbye for komplimenten til min fantasi og samtidig beklage, at den slet, slet, slet ikke strækker til, når det drejer sig om at forstå det radikale venstres politik, specielt ikke det radikale venstres socialpolitik.

Hr. Dræbye har ret i én ting, nemlig at fritidshjemstaksterne ikke stiger på én gang, og at det derfor også kunne være forkert, når jeg sagde »bang – sådan!«. Måske skulle jeg have sagt »bang, bang, bang, bang – sådan!«, for det er over 4 gange, det sker. Det er rigtigt.

Men stadig væk kunne jeg godt tænke mig at få hr. Dræbye til at forklare sig. Vi gør ikke det her, siger hr. Dræbye, fordi vi vil spare. Vi gør ikke det her, fordi vi vil motivere folk til at gå i arbejde. Ja men, hr. Dræbye, hvorfor gør det radikale venstre det så? Det savner vi stadig væk et svar på.

Det er da meget rart at vide, at man ikke vil gå ind for, at alle skal leve af sultecirkulærets takst. Men vi fik ikke noget at vide om, hvad det radikale venstre vil gøre, når det går således, som hr. Agerschou var inde på, at besparelserne på kontanthjælpen udebliver. Det er ikke specielt usandsynligt, at vi har en socialminister, som kommer og vrider hænder: nu er det ved at gå helt agurk, nu må vi gøre noget. Det radikale venstre er nødt til, i hvert fald med den argumentation, man anvender i dag, at sige, at så må vi kigge på det igen og så må vi skære igen, for det radikale venstre har kun én ting at sige, og det er: i det her land findes der folk, der får mere i bistanndshjælp, end andre folk må leve af. Sådan vil det også være om et halvt